

Ameriški fantje so nažgali nacije pod Rimom

Amerikanci so vzeli Nemcem nazaj vse, kar so bili izgubili v zadnjih treh dneh. Zavezniške pozicije stoje trdno, zagotavlja general Clark

Neapelj, 2. marca. — General Clark, poveljnik 5. ameriške armade, ki se je vrnil danes s fronte pod Rimom, je izjavil, da so ameriške čete vzele Nemcem vse ozemlje, ki so izgubile v zadnjih treh dneh, da zavezniki položaj ponovno obvladujejo in da njih pozicije stoje trdno.

Radio iz Berlina je že včeraj poročal, da so prešle ameriške čete v izpad. Zavezniški glavni stan pa danes poroča, da je v glavnem sodelovala ameriška zračna sila, ki je deževala bombe na nemške pozicije, predvsem pa na kraje, kjer so se zbirali Nemci k napadu. Ameriške zračne trdnjave so strahovito mrcvarile nacističske pozicije.

Včeraj so vrgli Nemci tri divizije na Amerikance, ki so se umaknili za 1.500 jardov. Toda ameriški fantje so prešli v protizpad ter pogladi Nemce 1.000 jardov nazaj takoj v prvem valu. Ob času tega poročila Amerikanci še vedno napredujejo.

To, da so se na tej fronti zopet pokazale ameriške zračne trdnjave, dokazuje trdo borbo na tem sektorju. Nemci sami priznavajo, da so izgubili dve tretjini ozemlja, ki so ga pridobili v tork s svojo masno ofenzivo.

Feldmaršal Kesselring je vrgel v tork zjutraj dva bataljona naravnost na ameriško linijo, toda popoldne so bile v boju že tri nemške divizije. Nemci so predli 1.500 jardov globoko v ameriško linijo, toda v tork zvečer so ameriški fantje udarili nazaj in do srede vrgli nacije 1.000 jardov nazaj.

AST SO VZELI IZ RACIONIRANJA TA MESEC

Rad za kontrolo cen naznača, da ta mesec mast ne bo v racioniranju. To se pravi, da za pri nakupu ne bo treba dati dovolj. Obenem je pa vladna administracija določila 100.000 funtov masti za izdele.

Ko bo mast tudi v aprilu iz racioniranja, ob tem ni znano. Toda danes je na masti na trgu, da jo je za dovolj. Vlada pričakuje, da bo več kot 3 milijone funtov na trgu.

Četrti nagovarjajo svetla za višje davke

Washington. — Oni svetovalci predsednika Roosevelta, kateri se zbirajo med levicarje (radikalne) za nagovarjajo, naj na kongresu novo zahtevo za višje davke. Njih mnenje je, da bi vlada plačala večji strošek za vojno zdaj in da bi tem preprečili inflacijo.

Skupina je bila, ki je nagovarjala Mr. Roosevelta, da je vedno davčno predlogo ter da, da nadaljuje boj s konvencijami jeseni, pravijo.

Dvanajsta obletnica

cerkvi sv. Vida bo darovana foto ob sedmih maša za pokojnega Antona Gole ob priliki obletnice njegove smrti.

Madžarska pripravlja utrdbe na meji proti Rusom

Pariz. — Madžarska se pripravlja, da se upre ruski armadi v Karpatih. Glasom in gradbi gradbi Madžarska na gorskih prelazih in pripravlja je tudi več vojaških poročil iz Romunije, romunska vlada mobilizirala vojsko 1924. V Bukovini so došli mladeniči poziv, da se pridružijo v vojašnicah.

AMERIŠKA VLADA HOČE SPRAVITI POTO ZALOGO KROMPIRJA

Washington. — Vladna življenjska administracija bi na vsak način rada spravila s poti zalogo krompirja, da se ga izroči za proizvodnjo industrijskega alkohola. Industrijske zaloge krompirja v državi Maine,

AMERIŠKA MORNARICA BO JACJA KOT VSEH DRUGIH DEŽEL SKUPAJ

Cambridge, Mass. — Admiral Edward Cochrane je tukaj izjavil, da bo koncem tega leta ameriška bojna mornarica večja, kot boje mornarice vseh drugih dežel skupaj. Izjavil je tudi, da moramo tako mornarico obdržati tudi po tej vojni, ako hočemo garantirati svetovni mir.

“Gotovo je, da bomo izšli iz te vojne kot največja pomorska sila, kar jo je še svet kdaj videl,” je izjavil admiral Cochrane, “in kot tako jo moramo tudi obdržati.”

Begunci iz Jugoslavije dospeli na radio

Washington. — Radio v Alžiru je poročal, da so na bližnji vzhod dospeli novi oddelki beguncev iz Jugoslavije. Večina ma so to ženske, otroci in starejši moški.

Iz bolnišnice

Mary Sylvia Glatch se je po vrnila domov iz bolnišnice. Želi se zahvaliti prijateljem za obiske in cvetlice. Zda jo lahko obiščejo na domu, 952 E. 141. St.

Nov naslov ima korporal Louis Giliha

in sicer: Cpl. Louis Giliha, 35307718 Guadalupe Range Camp, Biggs Field, El Paso, Texas. Prav vesel bo, če bo dobil od prijateljev kako kartico. Njegovi sestri sta: Mrs. Mary Najnigar, 15617 Saranac Rd. in Mrs. Ann Krall, 691 E. 157. St.

John Rozanc, sin Mr. in Mrs. Marko Zivoder, 1072 E. 74. St.

odide v nedeljo v mornariško šolo v Plattsburg, N. Y. Pred enim letom se je vpisal v mornariško rezervo kot graduant iz John Carroll univerze. Želimo mu mnogo uspeha pri njegovem učenju.

Slovenski vojak ubit v Italiji

Mr. in Mrs. Joseph Starc iz 1096 Norwood Rd., Cleveland, O., sta prejela v ponedeljek od vojnega oddelka brzojav, da je bil njun sin Robert J. Starc 29. januarja ubit v Italiji. Rojen je bil v Elcor, Minn., in je bil na 28. decembra star šele 20 let. Na 17. februarja, 1943 je vstopil v ameriško armado.

Na 19. januarja je poslal svojim staršem vsakemu po \$100 kot dar za njiju 26 letnico poroke ob enem z iskrenimi čestitkami.

Poleg zalujočih staršev zapuška brata Pvt. Joseph J., star 24 let, ki služi v Camp Phillips, Kansas, teto Mrs. Ann Slapnik, v Pennsylvaniji pa eno teto in dva strica, katerih eden je pri marinih v južnem Pacifiku. V Elcor, Minn., zapuška starega očeta Jack Karisha ter dva strica, katerih eden je šel delat za vlado na Aleute, enega strica pa zapuška v Michiganu.

Naše iskreno sožalje prizadejim, padlemu junaku pa naj bo ohranjen trajen spomin med nami.

Četrti obletnica

V soboto ob 7:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojno Terezijo Tekalec v spomin 4. obletnice njene smrti.

Kupujte vojne bonde!

Naši fantje - vojaki V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

V službo Strica Sama je odšel 19. februarja George Rakar, sin Mr. in Mrs. Geo. Rakar, 1067 E. 69. St. To je že tretji sin, ki ga je dala ta družina ameriški bojni sili. George služi pri mornarici v Great Lakes, Ill. in pošilja najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancom po Clevelandu. Kdor mu hoče poslat kako kartico, je tukaj naslov: George F. Rakar, A/S Co. 378 U. S. N. T. S., Great Lakes, Ill.

Mr. in Mrs. Joe Kodrich, 6522 Schaefer Ave. sta naročila soboto izdajo Ameriške Domovine za sina Josipa. Kdor prijatelj se ga hoče spomniti s kako kartico, ima tukaj njegov naslov: Sgt. Joe M. Kodrich, Base Hdqs. M. A. S. Mojave, Calif.

Sgt. John F. Terček, 35315340, 711th Ry. Ogn. Bn. Co. A. APO 680, c/o Postmaster New York, N. Y.

Nov naslov ima korporal Louis Giliha in sicer: Cpl. Louis Giliha, 35307718 Guadalupe Range Camp, Biggs Field, El Paso, Texas. Prav vesel bo, če bo dobil od prijateljev kako kartico. Njegovi sestri sta: Mrs. Mary Najnigar, 15617 Saranac Rd. in Mrs. Ann Krall, 691 E. 157. St.

John Rozanc, sin Mr. in Mrs. Marko Zivoder, 1072 E. 74. St. odide v nedeljo v mornariško šolo v Plattsburg, N. Y. Pred enim letom se je vpisal v mornariško rezervo kot graduant iz John Carroll univerze. Želimo mu mnogo uspeha pri njegovem učenju.

Poročnik Anthony F. Yerman je prišel s soprogo na dopust k staršem, Mr. in Mrs. Anton Yerman, Bishop Rd., Wickliffe, O. Doma bosta ostala do srede.

IZ BOJNE FRONTE

(Petek 3. marca)

ITALIJA — General Clark naznanja, da je minila vsa kriza na fronti pod Rimom. Zavezniške pozicije so nepremagljive.

RUSIJA — Na severni fronti gre ruska ofenziva naprej v Estonijo. Glavni cilj sta mesti Narva in Pskov.

ANGLIJA — Sinoči so leteli angleški bombniki zopet na Nemčijo. Včeraj čez dan so pa ameriški bombniki razbijali južnozapadno Nemčijo.

PACIFIK — Ameriške čete nadaljujejo z okupacijo Admirskega otočja.

Kolizija dveh letal, štiri letalci mrtvi

Akron, O. — Včeraj je trčilo blizu Steele's Corners, 10 milj severno od tukaj dvojice letal. Ubita sta bila dva letalca-učenci iz Kent State univerze in dva inštruktorja.

Ubiti so bili: Joseph Smith iz Youngstowna, Robert Long iz Lima, Norman Zidar iz Detroita in Myron Spencer iz Cass City, Mich. V vsakem letalu sta bila po en inštruktor in en učenec.

Pilota sta, kot pripovedujejo priče, izvajala vajo nizko nad zemljo v obliki številke 8 v nasprotni smeri, ko sta zadela skupaj.

Kupujte vojne bonde!

Naši fantje - vojaki V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Iz Anglije se je oglasil Pfc. Joseph L. Fortuna, sin Mr. in Mrs. John Fortuna, 1401 E. 47. St. Zahvaljuje se mladinskim organizacijam fare sv. Vida za poslano darilo ter naroča najlepše pozdrave vsem skupaj. Njegov naslov je: Pfc. Joseph L. Fortuna, 35301064, 302nd Service Sq. 78th Service Gp. APO 638 c/o Postmaster New York, N. Y. Starši so mu naročili sobotno izdajo Ameriške Domovine, da bo videl, kako se imamo na domači fronti.

Mr. in Mrs. Jacob Yanchar iz 10302 Prince Ave. sta dobila od sina Charlesa pismo iz Italije. Piše, da je zdrav in da komaj čaka, da bo videl cerkev sv. Petra v Rimu, ko je tako blizu tam zda. Pove tudi, da so imeli vojaki kampanjo za vojne bonde in Charles pošilja enega domov mater. Pozdravlja vse prijatelje in znance. Starši so mu naročili sobotno številko Ameriške Domovine, da bo lahko čital novice od doma. Njegov naslov je: Sgt. Charles A. Yanchar, 201 Ord. Depot Co. APO 782 c/o Postmaster New York, N. Y.

Iz Camp Maxie, Texas, je prišel na dopust Pfc. Rudolph Modic, sin Mr. in Mrs. Joseph Modic iz 840 E. 236. St. Doma bo ostal do četrta in prijatelji ga lahko obiščejo.

Poročnik Anthony F. Yerman je prišel s soprogo na dopust k staršem, Mr. in Mrs. Anton Yerman, Bishop Rd., Wickliffe, O. Doma bosta ostala do srede.

Seja lovcev

St. Clair Rifle klub bo imel sejo v nedeljo 5. marca ob 9:30 dopoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vsi člani naj pridejo!

Anglija je ustavila Turčiji dovoz raznih potrebščin

Ankara, Turčija. — Tukaj se širijo govorice, da je Anglija ustavila Turčiji ves dovoz vojaških in civilnih potrebščin. Kot vzrok navajajo prelom angleško-turških vojaških dogovorov.

Turška vlada sicer tega ne potrjuje, vendar je znano, da zavezniki pritiskajo z vso silo na Turčijo, naj bi šla v vojno na njih strani.

Nepotrjena poročila tudi trdijo, da so Zed. države tudi ustavile dovoz potrebščin Turčiji iz posojilnega sklada.

Ako je na vsem tem kaj resnice, potem je gotovo, da je Anglija zbrisala Turčijo kot zaveznico v tej vojni in da zavezniki ne bodo invadirali Evrope preko Balkana, ampak kje drugje. Seveda, to so samo ugibanja.

Pri cestni železnici zopet grozi stavka

Včeraj bi bilo prišlo pri clevelandski ulični železnici do stavke, da je ni preprečil župan Lausche, ki je apeliral, naj počakajo še en dan in skušajo doseči sporazum.

Spor je med člani treh unij, ki spadajo k A. F. of L. Člani unije mehanikov so bili vzprizorili sedeže stavko pred nekaj časom, in posledica tega je bila, da jih je bilo 32 odslovljenih, 89 jih je pa pustilo delo. Zda bi ti radi pa zopet prišli nazaj.

Temu se upira Tom Meany, predsednik unije uslužbencev pocestne železnice, češ, da tudi dva člana njegove unije nista bila sprejeta nazaj na delo, ki sta organizirala neuradno stavko pred enim letom.

Zastopniki prizadetih unij se bodo danes zopet sešli k sestanku glede nadaljne akcije.

Iz raznih naselbin

Bridgeport, O. — Dne 12. t. m. je tukaj umrl John Selak, star 53 let in doma od Bučke na Dolenskem. V Ameriki je bil 33 let in zapuška ženo, štiri sinove (tri pri vojaki) in hčer. Podlegel je raku v drobu.

Kirkland Lake, Ont. — Pred dnevi je umrl po dveletni bolezni Frank Drčar, samski, star 44 let in doma iz Brezovice pri Trebnju. V Kansas Cityju zapuška strica.

Milwaukee. — Dne 20. febr. je 56-letni Anton Saffran (Zafran), padel tako nesrečno na potu v prodajalnico, da si je zlomil nogo. Padec je bil tako silen, da so siromaku kar kosti gledale iz noge in kri mu je tekla curkoma. Bil je takoj odpeljan v bolnišnico, kjer je čez dva dni umrl za zastrupljenjem krvi. Rojen je bil v Šmihelu pri Novem mestu in po poklicu je bil izdelovatel smodk. Tu zapuška ženo, sina in dve hčeri, v Clevelandu pa sestro.

Gilbert, Minn. — Dne 20. febr. je v bolnišnici umrla rojakinja Josephine Pleše, stara 33 let in rojena tukaj.

Seja lovcev

St. Clair Rifle klub bo imel sejo v nedeljo 5. marca ob 9:30 dopoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vsi člani naj pridejo!

VERŠKE NAPRAVE V RIMU BODO BOMBARDIRANE, AKO BODO VAROVALE NEMCE

NEZNANO LETALO JE ZOPET METALO BOMBE NA VATIKANSKO OZEMLJE

Washington. — Vojni tajnik Stimson je včeraj odločno poudarjal, da bodo v Rimu in v okolici bombardirane verske in kulturne naprave, če jih bodo rabili Nemci za svoje vojaške namene.

Vojni tajnik je rekel, da se bo napravilo vse poskuse, da se rešpektira nevtralni status Vatikana, toda obenem je pa izjavil, da se verskim in kulturnim napravam ne more prizanašati, ako bodo nevarne življenju ameriških vojakov.

“Vojni oddelek si je glede tega povsem na jasnem,” je izjavil Mr. Stimson. “Izvajalo se bo vso mogočo previdnost, da se prizanesa kulturnim, zgodovinskim in verskim napravam. Toda če bomo videli, da se jih poslužuje sovražnik za vojaške namene, potem ne bo nobenega prizanašanja, ker varnost ameriških vojakov je prva.”

Vojni tajnik je izjavil, da je Rim vzhodno železniško središče, ki služi Nemcem za dovoz vojaštva in potrebščin na fronto pod Rimom in to morajo zavezniki preprečiti za vsako ceno.

London. — Vatikanski radio je včeraj poročal, da je neznano letalo ali letala, vrglo v sredo okrog polnoči šest bomb na Vatikana. Bombe so zadele nek kolegij, cerkvena posestva pa niso bila zadeta. Zavezniški glavni stan trdi, da ni bilo v sredo nobenega zavezniškega letala nad Rimom.

Gazolinskih kart ne bo treba zamenjati

Urad za kontrolo cen naznača, da ko bomo dobili nove avtne licenčne plošče, ne bo treba zamenjati gazolinskih kart, na katerih je številka prejšnje licence. Dovolj bo, če sami zapišete na pročelju karte s črnilom ali neizbrisljivim svinčnikom novo licenčno številko, staro pa prečrtate.

Pametno je tudi, če zapišete na vse gazolinske kupone licenčno številko, da se s tem prepreči tatvino.

V Italiji jih je bilo ubitih 5,061

Washington. — Vojni tajnik Stimson poroča, da je imela ameriška armada v Italiji zdaj sledeče zgube: 5,061 ubitih, 21,788 ranjenih in 9,932 pogrešanih. Mr. Stimson ne poroča angleških izgub.

MATI ČETVORČKOV JE NEPOROČENA; OČE JE OŽENJEN AMERIŠKI VOJAK

Heanor, Anglija. — Nora Carpenter, stara 23 let, ki je povila četvorčke, dva fanta in dve deklici, je povedala, da je oče otrok ameriški vojak, Sgt. William Thompson iz Pittsburgha, Pa., ki ima doma v Pittsburghu ženo Eleanor.

Matila mati je povedala, da jo je obiskal nek ameriški častnik in ji povedal, da je Thompsonova žena privolila v razporoko in da jo bo potem Thompson poročil.

(Starši Thompsonove žene v Pittsburghu so pa baje izjavili, da njih hči ne bo privolila v razporoko in da je baje izjavila, glede zadrege njenega moža:

Finsko časopisje zdaj napada sovjetske mirovne pogoje

Stockholm. — Finsko časopisje je začelo ostro napadati ruske mirovne pogoje, katere smatrajo za veliko pretežke in za Finsko nesprejemljive. Napad v časopisju je prišel nekaj ur zatom, ko je vlada naznanila narodu ruske mirovne pogoje.

Časopisje pravi, da ni nobenega vprašanja, da bi se finska armada najprej umaknila z dobrih pozicij, potem pa da bi začela finska vlada z mirovnimi pogajanjmi, ker bi se potem izročila enostavno v roke Rusiji na milost in nemilost.

Lansko leto je prišlo na osebo \$1,050

Washington. — V letu 1943 so Amerikanci toliko zaslužili, da pride na vsako osebo, moške, ženske in otroke, po \$1,050. To je dvakrat toliko kot v letih od 1935 do 1939. Vsaka v eni tretjini ameriških družin je lansko leto zaslužila nad \$3,000.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Za gospodinje

Zda v postnem času si gospodinje belijo glavo kaj bi skuhale, da bi ustregle družini. Tukaj imate dober recept za fižolovo juho. Že prejšnji večer daj pol kvorta fižola v vodo, da se bo namakal do uporabe. Nato vodo odlij in daj v drugi vodi kuhat. Ko je fižol nekaj časa vrel, odlij to vodo, prilij drugo vredo, osoli, prida list lorberja in malo limonovih lupin. Zda skuha fižol do mehkega, odlij vodo, zmečkaj fižol, prilij to vodo nazaj in precedi. Daj v kozico dve žlici masti in nekaj na drobno sesekljane čebule. Ko to zarumeni, dodaj dve žlici moke, zatem prilij malo kisa in fižolove juhe, premešaj dobro in vlij v juho. Zapisle dodatne juhe se nekaj žlic kisla smetane. Vsa juha naj zda vre še nekaj časa.

“kakor si je postlal, tako naj pa leži”.

Novica o rojstvu četvorčkov se je raznesla kot blisk povsod in od vsepovsod prihajajo ponudbe za pomoč materi in otrokom. Ameriški Rdeči križ je poslal razne potrebščine iz Londona. Najbolj so potrebni otroci perila, je rekla mati, ker ga je pripravila samo za enega otroka, ki ga je pričakovala in ne kar za štiri.

Oče otrok, ki je star 26 let, je v Angliji pri inženirskem koru 14 mesecev. Bil je navzoč pri rojstvu otrok, pozneje je pa zopet odšel k svoji stotnji.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)1117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalci: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 52 Fri., March 3, 1944

Kaj se bo napravilo z Nemčijo?

Angleški dnevnik, London Times, tradicionalno glasil angleškega konzervativizma, je v svojem članku odgovoril na vprašanje: kaj storiti z Nemčijo po vojni. V splošnem je angleško mnenje, da bi bila Nemčija edino dobra, če bi bila razkosana in nemogoča in London Times se pa postavlja na povsem drugo stališče in zagovarja tezo, da bo bodoča Evropa edino zdrava, ako pustijo Nemčijo kot ekonomsko in politično silo, čeprav bi ji mednarodno ogradoje zabranjevala rabiti svojo moč za agresivnost.

Evropa mora biti varna pred nemškimi ambicijami, pravi Times, to se pa najbolje doseže, ako se vzpostavi kak sistem evropskega edinstva, ki bi rodil novo vizijo za boljše bodočnost.

"Kljub temu, da je danes Evropa prenasajena nemškega jarma, pa uvidevajo celo njene žrtve, da Nemčija ne more biti kaj drugega kot važen člen evropskega telesa, naj bo to v ekonomskem ali v političnem smislu. In dasiravno je treba storiti najintenzivnejše korake, da se prepreči njeno agresivnost, pa se Nemčijo ne sme pustiti, da bi postala rak rana na srcu evropskega organizma," piše Times.

Ako bi se Nemčijo razkosalo na posamezne kose ali ednice, piše dalje Times, bi to ustvarilo nacionalizem in tako zagrizeno željo po skupnosti, da bi bilo skoro nemogoče vzdržati Nemčijo vsaksebi.

In taka razdelitev Nemčije, trdi Times, bi ohromila nemško produkcijo in trgovino, češar posledica bi se čutila po vsej Evropi.

Nemške izurjene roke so potrebne za zopetno vzpostavitev evropskega standarda življenja, trdi Times. Nemogoče si je misliti, da bi ostala važna industrija edino v rokah Nemčije, ker bi to ogrožalo varnost Evrope, toda vsa ekonomska zmogljivost mora biti zvarjena v celotni evropski sistem, postavljen in obdržan od sil, ki bi lahko preprečile vsako agresivnost.

Tako piše London Times, ki v isti sapi nima nobenega zdravih za dosego svojih idej razen zatrdila, da morajo imeti Anglija, Zed, države in Rusija pred očmi in prvi vrsti sloga in edinstvo v Evropi.

Rdeči križ prosi

Rdeči križ je odprl kampanjo za prostovoljne denarne prispevke in nas prosi, naj mu pomagamo v tej najbolj značilni kampanji njegove zgodovine.

Ta kampanja Rdečega križa je skoro prav tako važna, kot je važen boj naših fantov na bojnih poljanah, zlasti še, ker je namenjena pomoči, ki jo nudi Rdeči križ, v prvi vrsti našim borcem. Zato pa vpraša Rdeči križ letos od naroda v okraju Cuyahoga prispevkov v vsoti treh milijonov dolarjev.

Ameriška zgodovina nam pripoveduje, kako je neka Clara Barton rinila svoj vozček, napolnjen z živili, obvezami in zdravili preko virginjskih gričev v civilni vojni in da je bil to začetek postrežbe, ki jo nudi Rdeči križ v vojnem času, katero aktivnost je danes raztegnil preko vse zemeljske oble.

Delavci in delavke Rdečega križa so danes pri vsaki naši bojni liniji. Tam imajo kantine, kjer dobe izmučeni in izčrpani, pa tudi ranjeni vojaki okrepčilo, v jedi in pijači, pa tudi potrebno tolažilno besedo. Rdeči križ je postavil svoje delavce v poljske bolnišnice, kjer vrše najrazličnejša dela: pišejo za ranjene vojake domov pisma, ali pa pomagajo v operacijskem oddelku zdravnikom ter dovajajo tako potrebno krvno plazmo. Pri tem izvrševanju svoje domoljubne dolžnosti dajo ti poštvovalni delavci Rdečega križa celo svoje življenje, kar se je pripetilo v nekaterih slučajih v Italiji, ko je nemška zračna sila metala bombe na šotore, pod katerimi so sestre Rdečega križa nudile prvo pomoč ranjenjem.

Mednarodni Rdeči križ je danes edina pot, po kateri vzdržujemo zveze z našimi brati v vojnem ujetništvu in z njih domom. To je edina agencija, ki je priznana pri vseh bojujočih silah, da sme nadzirati in pregledovati ujetniška taborišča in paziti, da se dobro postopa z ujetniki.

Zadej za bojno linijo pa vzdržuje Rdeči križ kantine, kjer dobe vojaki na oddihu okrepčila, pa tudi razvedrilo. To so edine kantine, katere dovoli armada za vojake.

Rdeči križ vse to vrši z denarjem, ki ga prispeva narod doma, vi in mi. Ako vpraša vodstvo Rdečega križa narod v okraju Cuyahoga za tri milijone dolarjev, vpraša za denar na sredstva, da more vzdrževati in nuditi pomoč našim fantom v bojni liniji in za bojno linijo. Mislimo, da ni skoro nikogar, ki bi ne mogel dati vsaj enega dolarja za Rdeči križ.

TO IN ONO

Naborne komisije v Clevelandu so začele naenkrat iskati novince tudi med mladimi člani mestne zbornice. Najbrže so postale komisije pozorne nanje vsled njih srboritosti vsak ponedeljek večer pri sejah in jih smatrajo za najboljše borbena silo.

Radio v Tokio je posvaril narod, da je čas, da se postavijo na noge in pogleda iz oči v oči sovražniku. Ako to ne bo

Newburške novice

Za to, kar bom tukaj napisal, me bodo nekateri kritizirali, drugi napačno sodili, tretji bodo z glavami majali. Zadnji teden je umrl tukaj rojak dobro poznan tu gori radi njegovega stališča glede vere. Pokojnik ni bil slab človek. Bil pa je med onimi nesrečnimi ljudmi, ki so vero izgubili, morda po svoji krivdi, ali po krivdi nezavednih staršev, kateri niso skrbeli, da bi bili otroci zadosti poučeni v tem, o čemer je rekel Zveličar, da je "najboljši del." — o nameri človeka in o tem, kako doseči ta namen.

Pokojnik je v svoji oporoki izrazil željo naj ga sežgejo, kadar umrje. Skoraj gotov ni mislil, da bo klic božji prišel tako kmalu, toda prišel je in — sežgali so ga. To je žalostno. Človek je božji otrok. Njegovo telo je hiša duše, katere je po božji podobi ustvarjena. Zato pa sv. Cerkev prepoveduje sežiganje mrtvev. Prepoveduje pa tudi zato ta protinaravni čin, ker je bil začel in se še danes večkrat izvršuje iz nekega klubovalnega namena proti veri v vstajenje, kakor bi hoteli reči Bogu: "bomo videli, če boš mogel zbrati pepel nazaj v telo." Samo na sebi že, je sežiganje mrtvev zoperno; je to čin, kateremu se naša narava protivi. Da se pa Bogu s tem prav nič ne klubuje, je razvidno iz božje vseomogočnosti. Kakšna razlika pa je za vseomogočnega Boga vzeti prah iz groba, iz dna morja, ali pa iz pepela, katerega je morda veter raznesel po širnem svetu? Tisti vseomogočni Bog, ki je nas vse in milijone svetov takih, kakor je naš, ustvaril z močjo svoje besede, bo tudi zamogel na sodni dan z isto močjo zbrati prah tvojega telesa, pa naj bo kjer hoče. Poslušajte kaj pravi Bog sam v svetem pisnu glede tega: "In dalo je morje mrtve, ki so bili v njem; in smrt in podzemlje sta dala mrtve, ki so bili v njima; in bili so sojeni vsak po svojih delih." Apoc. 20/13. Da, dokler je človek na tem svetu, se lahko ustavlja Bogu, lahko zasmehuje Njegov nauk in zametuje Njegove zapovedi. A tam na oni strani smrti tega več ne bo mogel.

Če se je pokojnik dal sežgati, mi to obžalujemo, močno obžalujemo. Nikakor pa s tem ni rečeno, da ga sodimo. Bog ga je že sodil. Nihče ne ve, kaj se zamoze zgoditi v zadnjem trenutku preden se duša loči iz telesa. Pokojnik sedaj ve, da ima dušo, če poprej ni, tudi ve, da je ta duša neumrjoča, ter da je za to dušo Zveličar dal svoje življenje na križu, da bi jo rešil večne pogube. Vse to je storil Zveličar, toda proste volje pa nam ni vzel in zato se človek lahko upira božji volji, dokler je na zemlji. Zveličar pravi: "kdo veruje bo zveličan, kdor ne veruje bo pogubljen." In tako se zgodi, da marsikateri trdi: "O saj jaz verujem," ob enem pa sovraži in zametuje vse, kar nam je Kristus zapovedal in učil. Ne vidite ga nikdar pri daritvi sv. maše, nikdar pri sv. zakramentih, nikdar moliti... Kakšna vera je to? O taki veri pravi sv. Jakob, da je "prazna," to je, brez veljave. Kdor veruje, mora tudi po veri živeti. Hudič tudi veruje, pa je le pogubljen in ostane pogubljen. O polnoči bi bil vstal vsak izmed nas, da bi bil pokojnika spravil z Bogom, čeprav ni nikdar sodeloval s cerkvijo in nikdar storil ničesar za cerkev, kajti v večnosti se ne da več popraviti, kar je človek zanemaril na zemlji. Kamor drevo pade, tam obledi. Tako je tudi z dušo v večnosti. Zato duhovnik, če je klican k smrtni postelji, ne vprašuje, jeli bil bolni dober faran ali ne. On gre, ker ga pretrpese misel na večnost in skuša dušo pripraviti za srečanje z Bogom in za sodbo, kateri nikdo izmed

nas ne uide, pa magari če je še tako zatrdjeval, da ne veruje v sodbo. Pa nas v tem slučaju nikdo ni klical, niti vedli nismo, da je omenjeni bolan. Zato ga priporočamo v molitev vsem. Morda je pa božje usmiljenje vendar našlo kak izgovor zanj in bo duša po očiščevanju v vica končno vendar še rešena. Requiem aeternam dona ei Domine et miserere mei, Deus, sceundum magnam misericordiam tuam! O, večnost! Tako negotova in vendar tako strašno gotova!

Pri Peter Bizjaku so imeli krstijo. Mali so dali ime Marylin po domače pa Marica, ali Marička.

Pri Edward Yakichevih so si omislili novega vojaka in ga bodo nazivali Thomas. Tommy, ali pa "Mažek." Naše čestitke.

Miss Agnes Slamnik, naša hišnica, je bila poklicana v St. Stephen, Minn. k smrtni postelji svojega priletnega očeta, Lawrence Slamnika. Slamnik je bil dolgoletni kovač v ondnotni slovenski naselbini, kakor tudi poštar, pri katerem so se ob nedeljah zbirali ondnotni slovenski farmarji in izmenjavali svoje razne skušnje. Lovrenc Slamnik je bil rojen v Gorjah na Gorenjskem, od koder je prišel v Ameriko pred kakimi šestdesetimi leti. "Kovač," kot so ga splošno nazivali, je bil izvrsten mehanik ob enem pa velik šalivec. Ljudje so ga radi imeli.

Bradačev oče gori na Reno Ave. so imeli pokvarjeno nogo, katere jim je delala marsikatero neprikljike in težave. Oni dan pa, ko so mislili iti v klet, se jim je noga tako nesrečno podvila, da so padli v klet. Nevarno pobit sedaj ležijo v negotovem položaju. Upamo pa, da bo njih trdna narava premagala tudi to nevarnost in pridejo kmalu zopet k zdravju.

Vse je narobe, ne kadar se tvoja volja ne izpolni, ampak, kadar ti volje bože ne izpolnjuješ.

Ali si že bil pri križevem potu ta post? Če nisi bil, kaj pa čakajš? Veliko jih je, ki niso šli križev pot že leta. Kaj s takimi? Kristus pravi: "Kdor hoče priti za menoj, naj zadene svoj križ in naj hodi za menoj." Samo dva sta vodnika: Kristus je eden, drugi pa je — da, uganil si — hudič. Srednje poti ni. Če torej ne hodiš za Kristusom, potem greš za hudičem.

Zakrament sv. zakona zveže moškega in ženske tako močno, da je ni oblasti razen božje (smrti), ki bi mogla zakon razvezati. Kakor krščenega človeka ne moreš razkristiti, tako poročenega človeka ne moreš razporočiti; ne deželjska, ne cerkvena oblast ga ne more, pa magari, če ti da kdo deset razporočnih listov. Kaj pa potem z onimi, ki se razporočijo in se z drugimi zopet "poročijo"? Cerkev in Bog ne priznava takih "porok." Zato so taki razporočeni in zopet "poročeni" ne morejo prejemati svetih zakramentov, ker živijo v grehu. Edina pomoč za take je, iti narazen, če se hočejo spraviti z Bogom.

Igralci dr. Krka se pridno vadijo zelo lepe igre. "Trnjeva krona," katero bodo v dvorani Slov. narodnega doma na St. Clairju vprizorili 26. marca v pomoč Sloveniji. Ta predstava je brezdvomno ena najpomembnejših prizorov te vrste. Vloge so v dobrih rokah, ki bodo pod vodstvom Matt Grdina in Fr. Slapšaka gotovo tako izvedene, da bodo poslušalci pozabili, da so v dvorani, ampak bodo mislili, da

se vse godi prav pred njimi. Ne zamudite "Trnjeva krona."

Naš Vestnik gre v tiskarno Ameriške Domovine dobro naprej. V par tednih bo Vestnik pripravljen za raznašanje. Za to se moramo zahvaliti sestram, kakor tudi Mrs. John Zimmermann, ki so delate tako pridno in tipkale obilno gradivo. Vestnik je ogromno delo, katerega se neradi postopimo, dokler ni "mus," in smo zelo veseli, ko je to delo dogotovljeno.

Neki ameriški 1st Lt. piše: "Ne dolgo tega, je naša posadka zavzela kraj, kjer so malo poprej odšli nemški vojaki. Pri prihodu nas je pozdravil krajevni župnik in nas povabil, da se udeležimo sv. maše z njegovimi farani vred. Kako so se čudili ljudje, ki so videli tak trop vojakov pri sveti maši. Še bolj pa je naraslo začudenje, ko sta dva izmed vojakov stopila pred oltar in stregla mašniku. Ljudje so jokali od veselja in po maši so nekateri poljubovali moje vojake od veselja, da so med ljudmi, kateri imajo srce."

Father Baznik je imel pomemben govor zadnji tork. Govoril je o poklicih. Kaj je vzrok, da je dandanes tako malo pokliccev za duhovski in za nunski stan? Poklicili za šolske sestre tako padajo da je nevarnost, da končno ne bomo mogli dobiti učiteljic za naše katoliške šole. Kapitan Eddie Rickenbacker pa pravi, da bi morali tudi v "publik" solah učiti veronauk. Resnica je, če bi mladina bila poučena splošno, da je človek odgovoren za svoje čine Bogu, kateri vse vidi, bi ne bilo toliko zločinstva med nami. Na mesto, da skušamo mladino poučevati o tisočih postavah, ki jih imamo v deželi, naj bi jo najprej poučili splošnovalni deset božjih zapovedi, kajti, kdor te spolnjuje, bo tudi druge pravične postavbe spoštoval. Prav urejena vest je boljše, kot deset policajev. Zakaj torej ni policajev? Za težje stanove? Temu bo krivo več reči in morda lahko denemo na prvo mesto prepogoste in dostikrat strast vzbujajoče "šove." Slabo branje tudi mori misel na kaj bolj vzvišenega. Otroci dostikrat dobijo v roke, skozi javne čitalnice, knjige, ki so namenjene za dozorele in svet poznavačje ljudi. Ravno danes sem bral v gotovem listu, da se je preiskovalna komisija izrazila, da je komaj 20 procentov čtiva sposobnega za celo družino, to se pravi, za starše in otroke. Oni dan sem srečal deklico, ki je nesla štiri knjige nazaj in mi je zatrdila, da prebere štiri knjige na teden in to, seveda, samo "ljubeznjive" knjige. Če poleg tega vzamete v poštev še današnje nekatere plesse... Ni se čuditi, da prevladuje tako splošna lahkomišelnost. Dajte poklicu priložnost, da se pokaže, predno ga plevel zadušiti. Siliti ne smemo, toda priliko dati je pa naša dolžnost. Prav tako je dolžnost staršev, da nadzorujejo zabave in razvedrila in branje svojih otrok.

Žalostne novice iz Slovenije

V naslednjem prinašamo nekaj odstavkov iz pisma, ki je bilo pisano v Sloveniji 18. decembra, 1934 in pripoveduje o strašnih razmerah, ki sedaj vladajo tamkaj.

Mi smo tu med dvema ognjem. Na eni strani nas pritiskajo Nemci. Ti so po 8. septembra, ko se je Italija zrušila, zasedli vslo Slovenijo. Kot več, so bili prej le na Štajerskem in Gorenjskem, sedaj so pa tudi v Ljubljani, na Dolenjskem, na Goriškem in v Istri Zasedli so samo najvažnejše kraje.

Posebno so zavarovali železnico Maribor-Trst. Da je nemška pest strašno težka. Ti ni treba šele dopovedovati. To so že prej pokazali na Štajerskem in na Gorenjskem. Toda hujše

Avtor te-le kolone, ki se je bahal, da je bil na pepelnico sredo edina oseba tostran Pittsburgha, ki ni imela na pepelnico sredo zjutraj mačka. Saj

je, da na drugi strani trpimo prav tako in še več od komunistov, ki nosijo, kot več, ime partizani. Ti napadajo vsakega, kdor z njimi vred ne prisega na Stalina in sovjetski komunizem. Odkar so dobili od Lahov orožja več kot dovolj, se jim ljudje težko postavijo v bran. Ker Nemcem ni po vaseh, zato partizani lahko strahujejo ljudstvo po svoje. Tihoče ljudi, ki se jim niso uklonili, so neusmiljeno poklali.

Samo okrog Velikih Lašč čez 600 mladih fantov in mož. Potem pa tem žrtvam pred svetom jemljejo še dobro ime s tem, da jih proglašajo za fašiste ali pa pravijo o njih, da sodelujejo z Nemci. Tako so pobili od znanih ljudi župnika Turka iz Begunj pri Cerknici, dr. Kožuha, zdravnika iz Velikih Lašč; sodnika dr. Zalokarja iz Velikih Lašč, profesorja Petelina iz Ljubljane, profesorja Pavliča na Grmu pri Novem Mestu, patra Placida, cistercijanca iz Stične, Sonca, zastopnika Vzajemne zavarovalnice iz Novega mesta.

Ko so Nemci zasedli po 8. septembra Ljubljano, Trst in Gorico, se partizani sploh niso spustili v noben boj z njimi. Šele v oktobru, ko so Nemci začeli s tako imenovano ofenzivo, je prišlo do malih bojev, pa do toliko večjega klanja Slovencev. Voditelji partizanov so povsod, kjer je prišlo do kakih bojev, vselej hitro odnesli svojo kožo ter zbežali.

Tisti pa, ki so jih partizani nasilno mobilizirali, so bili poklani od Nemcev brez pravih bojev. Pobili so Nemci vsakega, pri komur so našli orožje. Nemci so za maševanje porušili tudi mnogo vasi. To je bil uspeh partizanskih bojev. Kolikor moremo prešteti je bilo ubitih v septembru in oktobru čez 12,000 Slovencev, nekaj od Nemcev, nekaj od komunistov.

Ubityh je bilo v takozvani ljubljanski provinci 6,000 ljudi, v Istri 4,000, na Goriškem 2,000. Pri tem pa Nemci niso izgubili niti 200 ljudi. In to vsega: ubityh, ranjenih in bolnih. To so tiste partizanske zmage, o katerih slišimo na londonskem radio, tu pa jih nihče ne vidi! Tu ne razumemo, zakaj zavezniška propaganda sama svoje ljudi vara. Ali je vse tako pod vplivom sovjetske propagande?

Odkar se je nehala takoimenovana nemška ofenziva, so patrulje zelo redke. Zato lahko komunisti pobijajo naprej ljudi, ki ne trobijo v njihov rog. Nemci, ki mu je za uničenje našega naroda, se seveda lahko smeje, ko "brat mori Slovence brata," kot pravi pesnik Prešeren. Ljudje se sicer branijo pred komunisti kot vedo in znajo, toda nimajo dovolj orožja.

Nemci so odpeljali na prisilno delo v Nemčijo na tisoče ljudi. Pravijo, da zato, ker da so komunisti, v resnici pa, ker potrebujejo delavcev. Od začetka vojne računamo, da je bilo ubityh vsega skupaj že najmanj 24,000 ljudi. To so strašne številke za tako majhen narod! Koliko jih je v teh razmerah bolnih, lačnih, strganih, koliko jih je, ki so prišli ob vse, kdo bi mogel to presoditi.

Obupno je tam, kjer so cele vasi porušene in požgane. Veliko vprašanje je tudi, koliko ljudi se bo vrnilo s prisilnega dela v Nemčiji. Prehodu je naš narod udarjen. Njegove izgube na življenjih so primarne (Nadaljevanje na 3. strani)

veste, kaj ne, kaj je to. Za one, ki tega ne vedo, predvsem ženski spol, pojasnjen ta izraz. Ako gre moški zvečer spat, prijatelje in če zjutraj vstane, da ga boli vsak las na glavi, pravimo, da ima ka.

Torej avtor se je pobah, ni imel tisti dan, ki je pustnemu torku, nič manj, v odgovor na to je dobil štiri Zed. držav karto vsebine:

"Spoštovani g. trebljani, bahali ste se, da ste bili na oseba v Zed. državi, imela v Zed. državi na nično sredo zjutraj mačka, je na vsak način vse hvala znanja in spoštovanja snemanja vredno. Ampak, ložite nam, Vašim narodom, kako je pa potem prišlo, ga, da je nosila Ameriška domovina na pepelnico sredo pustnega torka, a?

Že sem vtaknil kos pisalnega stroja, da bi pisal zdražbarski odpisal svoj lito mnenje, ki je bilo trenutku na zelo nizki ravni, pa sem bil k sreči, toliko den, da sem se pogledal v milo Domovino in skoraj omedlel, ko sem se prepričal, datum v dnevniku, za en dan prekasen, štitar v starem kraju. Sem se, da na pustni dan, bilo lista in ker so našli fantje v tiskarni misliti, tako važen dan, kot je tork, ne sme pozabiti torkov datum tiskali v

Razumljivo je, da priti stvari do dna in iskati žrtve oziroma kozla, nad katerim bi ložil priznanje za to polomijo.

Najprej sem se obrnil stenta Franceta. "Kaj to?" sem ga vprašal in kazal skratka.

"Na, kako je pa to, se je nedolžno začudil, vsak dan zjutraj naj, gledam prvi list, ki je je pravilen datum. Ne me je zmotilo, da sem tro to popolnoma prava poštajna, ti."

Potem je prišla naša Marička in oficijal navajena, da moršati vse pritožbe, ker varja telefon.

"Mary, ali mi moreš ti, zakaj nisi opazila na datumu?" Mary se je na vsa usta zasmejala, potem mi je pa dokazala meljitem prepričanje njena stanovska ali dolžnost, da bi iskala listo, ker ji to redno in me čas povedo cenje niki in naročnice, če je no potreba.

Potem sem letel in tam je šla preiskovalna cija do Pilata. Začet formaru Majku, ki je slal k Lunkatu, Lunka poslal k Viktorju, Viktor me je poslal k Jadrachu, strojniku, je poslal k Jožetu, mi je dal naslov na kardarda, ki je bil konenja inštanca in ta mi je kot bi rekel sin svojemu očetu:

"Kaj ni urednik za to, tu, da najde napake, v karni smo zato, da lamo, vi uredniki ste, da jih najдете, če jih ne nič nisem rekel na čevalne besede. Obrnite v ofic in si potolažite s tem, da sem tisto karko je spomnila na konala, na drobne kosce, si vo cigareto, udaril po stroju in v jezi poboljšal Nemcev na ruski, točil Japoncem dokaj dajm razbil par sto let slal močno armado letaleev nad Nemčijo, dalje, in tako dalje.

Onstran pragozda

JAMES OLIVER CURWOOD:

TI gozdi in džungle so bili prazni ljudi. Koče, kolibe, in indijanske tepee so bile zapuščenosti, da mine doba življenja — tedni kasnega po-
nega karnevala prebivalcev
Zver se je plemenila. Kožu-
vine so bile slabe in meso
žitno. Zato so izginili mož-
žene in deca, kakor njih
da posetijo taborišče Hud-
neke družbe, raztresene tu
tam kakor trdnjave po teh
jih krajih. Še nekaj tednov
zopet se vrnejo. In iz koč se
zopet dim, rjavolična
pepe, deset tisoč stanovni-
pragozda, belih mešancev
Indijancev, se razide, po
po trije in v obiteljskih
spalinah, po tem kraljestvu,
saj od Hudsonskega za-
k zapadnim goram in od
Landa do Ledenege
Dolej pa uživa priroda svo-
je v tišini, polni radosti in
volovstva. To so bili dnevi,
le ris zaspano zdeha lin lo-
le malo — dnevi plemenit-
noči zaspanih šepetov, ve-
ga meseca, ko so potoki in
lurniki šumeli tiše, napol-
in nanjajoči od dežju in plo-
in v vsem tem — v dre-
nem brunju žuželk, šuš-
ju po drevesnih vrhovih in
vidusenih glasovih živečih
je trepetal tih, mehak še-
kakor bi si priroda našla
govorico v začasni odsot-
sti ljudi.
Rogerja pa je vse to po-
lo življenje. Čutil je nje-
dih iz hladne zemlje, ga
nad seboj, pod seboj in
nehi strani, kjer bi druga
na našla le tesnobno tišino.
teh, kakor jih je nazival
katerih dnevih zemlje”
bil zgradil v minulih letih
na vero.
kega dne se je ustavil na
Burnwooda, da bi se on-
taboril. Pred njim se je
prostirala široka reka, tu
po gležnjeve, tam do kolena
voda, šumeč in pojoč svojo
tem med sipinami in napla-
nami, kjer je še v maju in
ju rjula z divjim struja-
jem.
Pik je medtem okrepil in
kastel. Trpljenje na tem pu-
novskem potovanju in po-
bojevati se za preživetje
življenje so zatrli v njego-
telesu zadnje ostanke ne-
človeške kuga. Ze v šestem
mesecu svoje dobe je bil po-
znan, in zdaj je bil
vzrojen kit ter zmerom pri-
stojen k činom.
In tudi Roger se je medtem
premenil. Nič več ni bil ok-
louden klatež, ki je vedno
živčeval in popevkal; ta
prestan beg k severu ga je
vzvil in dal njegovemu obli-
v resen izraz.
V zarji zapadajočega soln-
ja je Pik opazil, kako je nje-
gov gospod zopet potegnil svoj
kaj iz toboke. Vsak dan,
kakrat, včasih celo de-
krat, je storil to med ju-
in zdaj se je pogovarjal s
“Ako sem res zel človek,
onda ni to samo moja kriv-
da,“ je rekel. “Morda je vzrok
tem —“ in zamahnil je z
roko na naraščajočo noč. “Na-
tako se pod širnimi nebo,
nocojšnja. Moja mati, pre-
krat, je umrla, mi je pravila
tako, da je takrat opazo-
val, kako je vzhajal mesec in
kakor bi gledal nanjo in ji go-
voril, kakor živo bitje. In lu-
di sem vedno mesec in solnce
— in če je kak Bog, mi
je dal, da je zakon, ki
proti njegovim ciljem. In
v tem je nesreča! Nikoli
sem verjel v človeške zakone

ter sem storil marsikaj po svo-
ji volji. Preveč sem ljubil dre-
vesa, cvetke, solnce, veter in
vihar. Klatil sem se po svetu
in spotoma storil tu in tam
marsikaj. Všeč mi je bilo tako,
Pikec, in — zakon me zato
išče.”

Pik je čutil bodrost v nje-
govem glasu, tih smeh, v ka-
terem ni bilo niti strahu, niti
obžalovanja.

“Najprej je bil tisti denar
Indijanov,” je nadaljeval in se
sklonil resno k Piku, kakor bi
čakal njegove pripombe. “Veš,
Zolta ptička je spadala prav k
tistemu rodu. Spominjam se,
kako sem jo videl kot deček:
z dvema dolgima, svetločrnima
kitam in z obličjem, ki se mi
je zdelo skoraj prav tako kras-
no, kakor obličje moje matere.
Moja mati jo je imela rada in
ona je imela rada mojo mater,
in jaz sem rad imel Zolto ptič-
ko, kakor more le dete rado
imeti vilo. In Zolta ptička mi
je bila res vedno vila, Pikec.
Tako otroško oboževanje je
menda edino, ki traja vse živ-
ljenje, ki ostaja zmerom ideal-
no in se nikoli ne pozabi. Mnogo
let po materni smrti, ko sem
bil že mlad mož, sem se vrnil k
rodu Zolte ptičke. In strdali so
se, Pikec, strdali do umir-
nja!”

Vsa ljubeznivost in veselost
je izginila iz njegovega glasu,
ki je zvenel zdaj trdo in resno.

“Bilo je pozimi,” je nade-
ljeval, “sredi zime. In bil je
mraz, tak mraz, da so se vol-
kovi in lisjaki zakopavali v
sneg. V jeseni ni bilo rib in po-
zimi ni bilo divjačine v tistih
gomilah snega, in Indijani so
trpeli glad. Pikec, srce mi je
pokalo, ko sem zopet zagledal
Zolto ptičko. Zdelo se mi je,
da ni ostalo od nje nič druge-
ga, kakor dvoje silnih svetlih
kit in dvoje oči, tako velikih in
temnih, kakor dvoje gozdnih
jezer. Prijatelj, odkar živiš, še
nisi videl jokati Indijanke. Ne
plakajo dosti. Ko pa me je ta
vila moje otroške dobe opazila,
se je opotekajoč od oslabelosti
ustavila in solze so ji napolni-
le tiste velike široko odprte oči
ter ji kapale po udratih licih.
Omožila se je bila z Vitkim
srnjakom. Dvoje izmed treh ot-
rok jima je umrlo v štirinajstih
dneh in Vitki srnjak sam je že
umiral od gladi in oslabelosti.
In srce Zolte ptičke je bilo
zlomljeno in njena duša je kli-
cala k Bogu, naj bi ji dal leči
pogled Vitkega srnjaka in umre-
ti z njim obenem — ko sem jaz
prišel tjakaj.”

“Pik, poslušaj!” se je Roger
sklonil k njemu v temi in oči
so se mu svetile. “Ako je Bog in
ako ta Bog misli, da sem ravn-
no takrat nepravilno, naj me
pokonča tu na mestu! Rad umr-
jem. Zvedel sem, kaj se je bi-
lo zgodilo. Bil je tam nov vla-
dni agent, lopov. In nedaleč te-
ga indijanskega rodu se je na-
selil neki kupec, drug lopov. Bi-
la sta dogovljena. Agent je po-
siral Indijanom vladne denarje,
po pogodbi in pod roko pa je
poslal kupcu obenem množino
žganja. V petih dneh je poteg-
nilo žganje vse vladne denarje
zopet iz Indijanov. Potem je
prišla zima in beda. Preden
sem dospel jaz tja in sem do-
gnal, kar se je bilo zgodilo, jih
je izmed šestdesetorice pomrlo
že osemnajst in v nadaljnjih štiri-
rinajstih dneh bi jim sledili še
ostali.

(Dalje prihodnjič.)

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje z 2 strani)

roma večje kot pri vsakem dru-
gem narodu v tej vojski

Najhujše pa je, da slovenski
partizan pobija slovenske ljudi
v imenu komunistične revoluci-
je! Vprašujemo se, zakaj in
komu v korist? Mi vidimo sa-
mo nemško korist.

Govorili so na londonskem
radio, da se bijejo v Sloveniji
skupaj s partizani tudi Lahi
proti Nemcem. Vse to je praz-
no govorjenje. Lahi so hitro
tekli domov, ko so oddali orož-
je partizanom. Prve dni so se
komunistični laški vojaki pač
borili proti našim kmetom, ni-
koli pa ne proti Nemcem.

Na radio slišimo, da se ime-
nuje partizansko gibanje odpor
proti Nemcem, ki da drži na-
zaj strašne nemške divizije. Mi
pa tu vidimo, da drže komunisti
nazaj stare nemške žandarje,
ki morajo varovati nekaj nem-
ških uradnikov in pa seveda
glavno železnico. Ti se masču-
jejo nad prebivalstvom, če so
napadeni od komunistov.

Ali je res potreba zavezniški
propagandi take proslave ko-
munistov, ki povzročujejo uni-
čenje malega našega naroda?

Kako je boks postal šport

Danes je boksanje razširje-
no že po vsem svetu. Seveda
ljudje povsod posnemajo vse,
kar kje vidijo. Tako so tudi
boksanje posneli po Angležih,
ne da bi vedeli, kako se je ta
nelepi sport tam prav za prav
začel in razvil.

Kakor znano na Angleškem
še danes strogo praznujejo ne-
deljo. H koncu 18. stoletja so
pa na praznovanje nedelje še
veliko bolj pazili kakor dan-
danes. Seveda praznovanja ne-
delje moderni svet od Angle-
žev noče posneti. Zato pa po-
snema marsikaj drugega, kar
ni vedno posnemanja tako ze-
lo vredno. Torej ob koncu 18.
stol. je v Londonu nastopal ne-
ki Dorndorf, londonski meščan
in politik, kateri je v pismu in
govoru na shodih nastopal za
večje praznovanje nedelje. To-
liko časa je ta mož grmel zo-
per to, da Angleži nočejo več
praznovati nedelje, kakor se
spodobi, dokler ni angleški
kralj sam nastopil in izdal raz-
glas za strožje praznovanje ne-
delje.

V tistem kraljevem razgla-
su je kralj prepovedal Angle-
žem v nedeljo vsakršen opravek.
Kralj je v tistem razgla-
su prepovedal svojim podlož-
nikom, da v nedeljo ne smejo
prav nič delati in se izogibati
tudi vsakršnih zabav. Prepove-
dal je ljudem v nedeljo plesa-
nje, prepovedal je godbo in igra-
nje na odru. Vsakršno prodaj-
janje je bilo že prej strogo pre-
povedano. Sedaj so ob nede-
ljah zaprli tudi vse javne vr-
tove, vsa zabavišča in celo do-
ma v svoji hiši nihče ni smel ig-
rati na kak instrument. Gorje
brivcu, ki bi se bil predznil v
nedeljo ostrici kako brado. V
kraljevem razglasu je bilo to-
rej vse prepovedano in vsako
zabavo je kralj posebej po ime-
nu prepovedal. V starih časih
pa so se na Angleškem ljudje
radi boksali. Ta surova igra
pa je bila tedaj že močno po-
zabljena. Zato je kralj ni po-
sebej prepovedal. To so torej
izbrali Londončani, katerim je
kralj prepovedal vsako dugo
zabavo in razvedrilo. Začeli so
se neusmiljeno obdelovati s
pestmi.

Tedaj sta na Angleškem ži-
vela še dva stara boksarja, ki
sta to igro dobro znala. Ker je
Londončanom manjkalo ob ne-
deljah vsake druge zabave, sta
jo priredila ta dva možaka. Me-
seca januarja 1788 sta se spo-
rijela v nekem trgu klizu Lon-
dona. Za bojišče sta si izbrala
prostor, ki je meril na vsako
stran 24 čevljev. Kdor je ho-

tel ta boj videti, je moral pla-
čati malo vstopnino. Vso vstop-
nino sta potem po boju bratsko
med seboj razdelila. Ko so lju-
dje zvedeli za to zabavo, se jih
je nabrala velikanska množica,
ki je prišla gledat. Prišli so
ljudje vseh stanov. Ob 4 po-
poldne sta nastopila boksarja, ki
sta se pisala Humphries in
Mendoza. Takoj ob nastopu sta
si stisnila desnici, nakar sta
se začela. Spočetka se je boji-
na sreča nagibala na stran
Mendoze. Toda nenadno se je
Humphriesu posrečilo, da je
Mendozi zadal strašen udarec
za levo uho. Mendoza se je
zgrudil na tla in je tam oble-
žal v svoji krvi. Komaj je še
dihal. Ko ga je Humphries
vprašal, ali se hoče še bojeva-
ti, mu oni ni mogel na glas od-
govoriti, ampak je le odkimal.
Zmagalec in premagani sta
imela 200 funtov šterlingov do-
hodkov, katere sta si med seboj
razdelila, da je vsak dobil po
sto funtov.

Pozneje sta dva mojstra v
Londonu odprla javno šolo za
boksanje, v kateri sta svoje
učence poučevala, kako se je
treba pravilno boksat. Pozne-
je so celo začeli izdajati neka-
ke šolske knjige o boks. Ved-
no več moških se je učilo te
igre, ki je bila na Angleškem
takrat edina nedeljska zabava.
Celo angleška gospoda se ni
več sramovala pretepati se z
londonskimi barabami. Nekoč
se je zgodilo, da se je na cesti
v boks spopadel stotnik kra-
ljeve garde z nekim kočijažem.
Toda kočijaž je stotnika tako
zboksal, da je ta moral zapu-
stiti bojišče in bežati, za njim
pa so judje žvižgali.

Tako se je na Angleškem raz-
vijal boskarski šport a ne vedno
brez nesreč. Nekoč sta jav-
no nastopila dva boksarja, eden
je bil čevljar, drugi pa krojač.
Takrat je prišlo gledat to igro
polno angleških plemičev, med
njimi celo princ Waleski, teda-
nji prestolonaslednik. Boksar-
ja sta se obdelovala cele tri č-
rt ure, dokler ni čevljar mrtev
obležal. Zapustil je ženo in 4
nepreskrbjene otroke. Za nje
je potem skrbel prestolona-
slednik. Eno dobro stran pa je
boks za Angleže vendarle imel.
Medtem ko je povsod drugod po
Evropi bila silno razpasena
razvada dvobojev z revolverji
in sabljami, je ta moda na An-
gleškem bila ob vso veljavo,
ker so se rajši dajali kar s
pestmi, in sicer vsi brez razli-
ke, plemiči in prostaki. Nekoč
sta se dvobojevala dva pivov-
varniška hlapca na ta način,
da sta prekrizala roki ter se z
glavami zaletavala drug v dru-
gega. Kri je sicer tekla v potokih,
vendar sta vzdržala celo uro.
Gledalci pa so med tem
sklepalili stave, kdo bo dobil.
Tako vidimo, da je ta šport iz-
raz posebnih zgodovinskih raz-
mer med Angleži. Tam je mor-
da res narodni običaj, drugod
pa ostane le opičje posnema-
nje. — Lep pa nikjer ni!

Kupujmo obrambne obveznice
in znamke!

MALI OGLASI

Stanovanje se odda
Odda se stanovanje 4 velikih
lepih sob na 15929 Saranac Rd.
(54)

Za streho!

Ako hočete imeti svojo stre-
ho pokrito s smolo, gramozom
ali asfaltom, pokličite najsta-
rejšo, zanesljivo strešno firmo
v tej okolici

Katz Roofing Co.
861 E. 72. St.
GA 2115
podnevi ali ponoči.
(Wed., Fri., Sat., Mar. 31)

IGNAC SLAPNIK
CVETLIČARNA
Henderson 1126
6102 St. Clair Avenue

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

Slovenec

vešč obeh jezikov, dobi službo kot gl. poslovodja v Slo-
venski zadrugi. Prednost ima izkušen mesar in groce-
rist, ali pa samo mesar, ki ima veselje in sposobnost se
priučiti.

Vse ponudbe, reference, osebne informacije ter po-
goje za začetno plačo, pošljite na tajništvo Slovenske
zadruge, 667 E. 152. St. najkasneje do ponedeljka 6.
marca.

Sedanji poslovodja Izanc odstavlja zaradi zdravja.

VOJNO DELO

Vzamemo moške za
strojno tovarno
Učence in težake
58 ur na teden

THE OHIO PISTON COMPANY

5340 Hamilton Ave. (53)

Moške in ženske
splošna tovarniška
dela

se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-
lajstva. Nobena starost ni ome-
jena, ako ste fizično sposobni
opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc. (55)

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

Odda se 5 lepih sob z gorkoto,
mirmi odrasli družini, na 1123
Addison Rd., zgorej. Vprašajte
istotam spodaj. (x)

Mi plačamo več

V gotovini za vaš rabljen avto.
Kupimo tudi razbite, sežgane ali
čisto nerabne kare.

13411 St. Clair Ave.

GLenville 6786. (52)

Pozor, lastniki hiš!

Mi prodajamo in inštaliramo
tanke za vročo vodo. Vam la-
ko napravimo iz sedanjege tan-
ka, ki drži 30 galon vode, avto-
matičen grelec za \$16.50.

Mi tudi popravljamo in nado-
mestimo sledeče:

- Tanke za vročo vodo
- Grelece za vročo vodo
- Cevi za mrzlo in vročo vodo
- Termostate za tanke za vročo vodo
- Vodne pipe
- Potrebščine za kopalnico
- Perilnice
- Odvodne cevi

Proračun damo za vsa plum-
berska dela. Zmerne cene. Eks-
pertno delo.

Rodney Adams Heating

Service

21601 Westport Ave.

KE 5461 (53)

V najem stanovanje

Stanovanje, obstoječe iz 5
sob, kopalnica, furnez, spodaj,
se da v najem. Poizve se na
7920 Radell Ave. Ravno tam se
dobi lahko tudi 2 opremljeni
sobi, kuhinja in spalnica. Po-
izve se na istem naslovu. (53)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj

Šest noči v tednu

V mestu—

750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—

1588 Wagar Rd., Rocky River.

Tri ure na dan, 6 dni v tednu.

Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu

se ne priglasite.

Employment Office odprt

od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan

razen v nedeljo.

Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(53)

Oskrbovalci

materiala

in

PAKERJI

Delo znotraj in zunaj

STROJNI

OPERATORJI

MACHINE TOOL

in

SHEET METAL

Plača od ure

The White Motor Co.

858 E. 79. St.

pri St. Clair Ave.

(57)

MOŠKI

Splošno tovarniško in
kovaško delo

Plača od ure poleg
“overtime”

Zglasite se pri

Steel Improvement
& Forge Co.

970 E. 64. St.

(52)

Tovarniški delavci

Vojno delo

Plača od ure in overtime

Employment Office odprt

vsak dan od 7:30 zjutraj do

5 pop.

v nedeljo od 7 do 3

The Dill Mfg. Co.

700 E. 82. St.

(53)

Kupujte vojne bonde!

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE-
GA LJUBLJENEGA IN NIKDAR
POZABLJENEGA SINA BRATA

Anthony Hočevar

ki je zasnel vedno spanje
dne 3. marca, 1941

Prebridka žalost nam teži srce,
ker tri leta v grobu že počivaš,
preljubljeni, odšel si Ti od nas,
in luč nebeška naj vedno Ti sije,
v sladkem spominu med nami živis.

Žalujoci ostali:

JOSEPH IN MARY HOČEVAR, starši.
FRANK IN EDWARD, brata.

Cleveland, O., 3. marca, 1944.

ZAKRAJSKE FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Ave.

Telefon: ENdclott 3113

BODITE PREVIDEN VOZNIK

Mnogo nesreče se pripeti radi pokvar-
jenih oči. Dajte si pregledati oči, da
se boste počutili varne. Vid mora biti
tak, da lahko razločite številke na me-
tru brzine, da vidite, kako hitro vozil.

Imamo 30 let izkušenj v preizkuševanju
vida in umerjanju oči. Zadovoljni bo-
ste v vsakem oziru.
Mi imamo polno zalogo elastičnih
nogavic za zabrekle žile.

EDWARD A. HISS

Lekarna—farmacija in optometrijske
potrebščine.

7102 St. Clair Ave.

Mi imamo v zalogi pasove za pretrga-
nje, za moške in ženske.

Točna postrežba!

Zavarujem vam vašo hišo ali
pohištvo, kot tudi vaš avto.
Točna in zanesljiva postrežba.
Za podrobnosti vprašajte

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Urno mu je poskušala z roko zapreti usta. "Ne govori o tem," je prosila, "prosim, ne, ljubi oče... Vem, mati bi tako rada videla in tudi ti ga imaš rad, ker ne zamudi nobenega predavanja, ker je Jonkheer in ima vrhu tega še denar... Toda sinoči sem zopet sprevidela, da je nemogoče govoriti z njim o kaki resni stvari. Vem, oče... Gospodje zbijajo z mladimi dekleti rajši svoje šale, rajši jih malo dražijo in se jim lasajo... Dekle jim le takrat kaj pomeni, če je prisrčna in ljubka, in od svoje žene terjajo le to, da skrbi za jed, za hišo in za otroke. Zaradi tega je morda najbolje, da ti takoj pošteno povem... Mislim, da vem za gotovo, da se ne bom nikdar poročila..."

Glasni smeh, s katerim je po tem priznanju potegnil svojo hčer od stolovega naslona in jo postavil predse kakor sodnik, je zvenel malo neveselo prisljano. "Daj, reci mi to še enkrat!" je ukazoval v šaljivem tonu. "Ali mi hočeš pogledati v oči in mi še enkrat ponoviti ves ta nesmisel?"

Toda namestu, da bi mu pogledala v oči, se je zastrmela v tla in tiho, brezglasno zajokala. Ker profesor ni razpolagal z nobenim zanesljivim sredstvom zoper ženske solze, je omahoval med živo voljo, da bi jo z grobim ukazom nahlulil, in med nežnim poželenjem, da bi jo kot majhnega otroka vzel v naročje in jo potolažil.

Toda že se mu je izmaknila in stala pri oknu prav na istem kraju, kjer je pred eno uro njegov sin zbiral pogum za svoje strašno priznanje. Videl je, kako se je nasilno mirila, opletala z robcem sem in tja in si brisala solze. Hkratu pa je ves ginjen, da ga je spekle globoko v srce, opazil, da je bila vendar še zelo nežna, skoraj napol otrok. Kakšne misli je pač mogel imeti razum tako majhnega, mehkega bitja o življenju, o ljubezni in celo o zakonu! Kaj bi dal, če bi s kakršnokoli žrtvijo mogel spraviti z njene poti vsa razočaranja in grenke bolečine ljubezni!

"Glej, oče," njen glas je bil zopet miren in stvaren, "ker vem, da se ne bom nikdar poročila, bi pač rada delala, se izkazala koristno in nič več ne izpolnjevala svojega življenja z raznimi ničevimi opravki. To niso nikake moje muhe, tega nisem doumela šele danes — že dolgo sem resno razmišljala o tem, zlasti pa, odkar sem Multatuliya..."

Očetova pest je zagrmela po mizi. Z enim skokom je stal tik nje pri oknu in stresal nežno bitje za rame. "Menda nočeš reči, da si tega brezbožnega... da si brala te ogabne, gnusne nenravne knjige... da se je tvoj brat tako izpozabil, da ti je dal to šaro brati!"

Bila je smrtno bleda, vendar se ni umaknila niti za korak. "Oče, če tako sodiš o Multatuli, potem ne poznaš njegovih del. On se bori za reveže in zatirane, on se bori zoper strašne krivice, ki so na svetu, in ki se le zaradi tega še dalje razrašajo, ker so ljudje preveč samoljubni in prestrašeni, da bi spregledali. Šele po njem sem spoznala, da mora vsak človek storiti svoje, da se olajša beda sveta... Da moram tudi jaz nekaj storiti, čeprav sem slabotna žena..."

Profesor je kakor odrešen zajel sapo. To je bila gotovo pretirana, brezoblična zanes-

nost, vendar še dolgo ne tako huda, kakor se je spričo Multatulevega imena prestrašil. "Če to želiš," je dejal, "sicer si še mnogo premlada — vendar bi prišlo v poštev Dorcino društvo; tam delajo dame in mlada dekleta iz naših krogov obleke za reveže... Potem je še mestno dobrodelno društvo..."

Toda njegova hči je stresla z glavo in se kratko zasmejala, da je skoraj znova zrojil. "Kar hočem jaz, je povsem nekaj drugega; rada bi delala to, kar delajo žene na Angleškem, ki hodijo k obsojencem v ječe, jim molijo in jim pomagajo brati sveto pismo, ki poiščejo mlada dekleta po tovarnah, jih uče šivanja in jim muzicirajo. Saj mora tudi v njihovo življenje posijati žarek radosti." Z vedno večjim nemirom je opazil, kako so ji vzplamtele oči.

"Oče!" Z obema rokama se je oklenila njegovega komolca. "Nekaj najlepšega in najvišjega je storila vendar Florence Nightingale, ki je šla z vojsko na Krim, da bi stregla ranjenecem, in ki je pozneje obhodila vse najgrše londonske bolnice, da pokaže neotesanim strežajem in strežnicam, kako dobre in mile morajo biti z ubogimi bolniki. To bi hotela storiti jaz, oče, tako bi hotela pomagati ubogim in nesrečnim... hotela bi..."

Pahnil je od sebe njeno roko in jo zopet prijel za rame, tokrat, da bi jo prebudil iz gnus-

nega sna. "Otrok moj..." je kriknil, vendar je moral od groze zatisniti oči, da bi pregnal predstave, ki so jih njene besede vzbudile v njem. "Saj ne veš, o čem govoriš... Hvala Bogu, da ne veš... V vseh teh knjigah, ki si jih brala, ni niti ene resnične besede: Vse to so zaletale, napol nore žene, ki so napačno razumle sveto pismo, v popolnoma drugi deželi... Kajti tu ne bo z božjo pomočjo nikdar prišlo tako daleč. Zamisli si vendar, deklica, kakršna si ti, čista, nedolžna deklica med umazanimi tovarniškimi ženskami, med bolniki in jetniki... Saj nimaš nobene jasne slike o tem, kaj se to pravi — ječa, bolnišnica, kaj tam lahko vidiš in slišiš!"

"Tudi jaz si ne predstavljam tega kot zabavo, oče, pač pa kot nekaj, za kar me je Bog poklical... Žene na Angleškem so se tudi morale boriti zoper odpor, zoper prezir in vsakovrstna sumničnja... Vendar se niso dale odvrti od svojega namena... in koliko dobrega so že dosegle!"

"Rad bi le vedel," je vprašal oče, ki je čutil, da mu pohaja zadnja zaloga oblasti nad samim seboj, "kdo ti je te nore misli vcepil v glavo?"

Njene trepalnice so nemir-

no utripale; bilo bi vendar strahopetne, da bi izdala Louisa. "Lahko mi verjameš, oče, da nisem edina deklica, ki je takih misli in kateri že preseda brezdelno posedanje in čakanje, kdaj nam ta ali oni mlad mož izkaže to veliko milost in zaprosi za našo roko..."

Njegova jeza, ki je iskala predmeta, nad katerim bi se znesla, se je zdaj obrnila zoper njegovo ženo. V bistvu je bila kar materina krivda, če se hči ni dobro počutila pri domačem ognjišču in če se je ukvarjala s takimi nesmisli! Aleid se je zmeraj špotikala nad popustljivostjo njegovih sestra, češ da dovolijo svojim hčeram preveč prostosti. Zdaj pa ima sadove svoje lastne strogosti in skrajno natančne vzgoje! In bilo mu je v grenko zadovoljstvo, ko je pomislil, kako bo pri prvi priliki oponesel svoj hladno odlični, samozavestni ženi njen poraz in pokazal na njeno krivdo...

Hkratu se mu je pa zazdelo, da že čuje njeno opravičbo: Ali je izpolnil mladič, čigar vzgoja je bila njegovo delo, visoke nade, ki jih je stavil vanj? Ena misel pa mu je naposled z osvobajajočim čuvstvom zalila srce: tega pa hči vsaj ne bo storila, da bi se namreč upi-

rala; s svojimi nespametnimi željami pač ne bo poskušala silo predreti... Pri njej bo lahko z železno prepovedjo posegel vmes in ker je bila ženska, se bo uklonila njegovi volji... Pozneje bo zopet vse pravil in zacelil rano, ki jo mora zasekati v njen lastni blagor...

"Clara..." Njegov glas je bil strog in umerjen, kakor ni še nikdar govoril z njo. "Da ne čujem nikdar več... razumeš, nikdar več teh nespametnih in pretiranih zadev. Pravkar si govorila o Bogu; Bog je zapovedal, da mora biti hči svoji mstaršem pokorna... da mora biti svoji materi v pomoč in oporo, dokler se ne izpolni njen namen v zakonu..."

Napol začudeno, napol plašno se je od strani ozirala v svojega očeta. Tega ona ni razumela... Ko ji je v veliko, spravično kretnjo ponudil roko, se mu je umaknila. Na njenem blestem obrazu se je zazrcalil izraz, ki mu je postal neznan; isto znamenje popolne odtujenosti in sovraštva, ki ga je danes razbral že v sinovih očeh... Vendar je rekla: "Dobro, oče," njen glas je bil ponižen in poslušen kakor glas majhne deklice. Ker je bila o vseh hišnih poslih dobro poučena, ni pozabila, preden je molče odšla iz sobe, vzeti prazne skodele s seboj.

Profesor David se ni dobro spominjal, kolikokrat je že brezuspešno pomočil pero. Treba bo govoriti z ženo o dogodkih tega jutra. Grenak smehljaj se mu je globoko zarezal v

TUJA PREROKIJA

Tesno ob hišah je Linmanova urnih korakov pot preko Hoogewoerd Breetstraata. Zdelo se kakor bi jo opazovali slone in brušene šipe velikega!

Vsakovrstna zavarovalnica

Proti avtnim nezgodam, ognju, tatvam, izžbenim šipam, tatvini, ropu in splošno kar spada k zavarovalnici, dobite pri nas pogovorni.

A. W. GLICKER

1105 CHESTER AVE. 18200 ROSELLE PR 6000.

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnico vseh vrst vam točno preska

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue

Čekirajte vaš grelni sistem sedaj!

AMERICAN RADIATOR PRODUKTI

boilerji — furnezi v zalogi

WOLFF HEATING CO.

STEFAN ROBASH, Inženir

715 E. 103. St.

GL 921

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO.'S BASEMENT

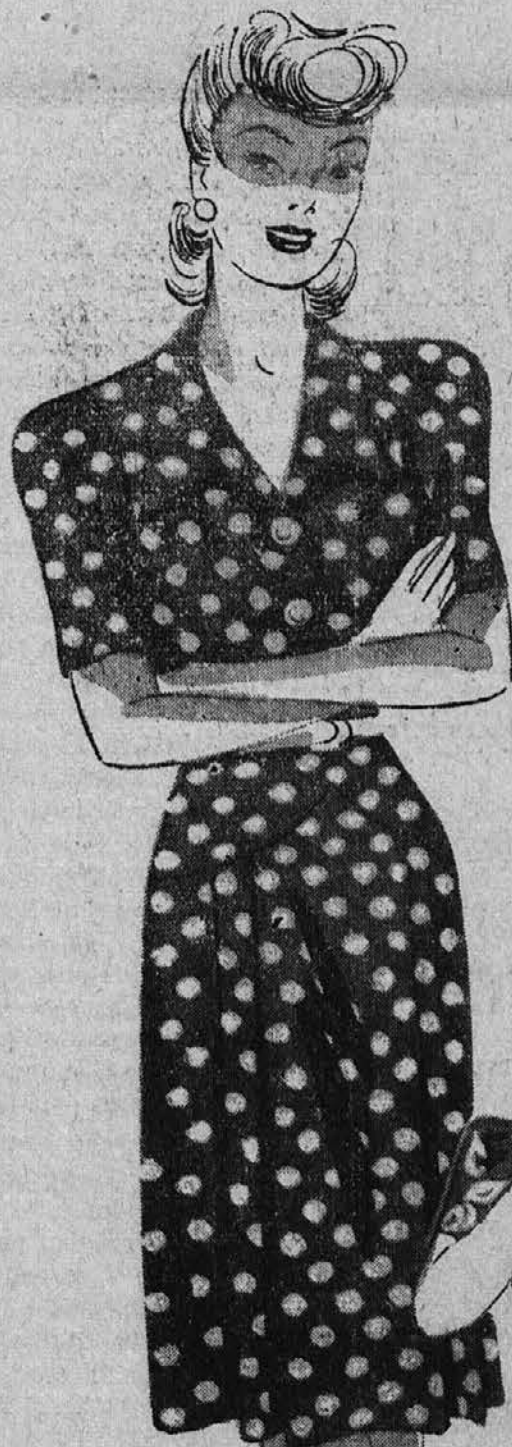
Spomladanske

Spun Rayon
Print obleke

2.99

Kot zafran v snegu — tako se te nove print obleke odlikujejo! Krasni pisani, progasti in cvetlični vzorci v privlačnih stilih za nošo čez dan! Z gumbami spredaj in v drugih stilih — vse obleke so jamčene, da se operejo in so stalne barve. Mere 14 do 44.

The May Co. Basement

Style A—
Brown or
navy—Style B—Green, blue
or rose.Ure za
nočno klicanje v daljavo

Nočne ure za telefonske klice na daljavo so zdaj na razpolago od 6 zvečer do 4:30 zjutraj. Ena ekstra ura je bila dana s privoljenjem ohijske komisije za javne utilitete in z odredbo Federalne komunikacijske komisije.

Ta čas bo posebno dobrodošel vojakom in ženskam, katerih večina ima priliko samo zvečer, da pokličejo domov.

Buy War Bonds for Victory

THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY